

Photos by George Anastasakis

To «Face Forward... into my home» είναι τα πρόσωπα πίσω από τους ξερούς αριθμούς και τις γενικόλογες αναλύσεις για το θέμα των προσφύγων

"Face Forward... into my home" shows us that the refugee issue is comprised of people and not just numbers and statistics

Face Forward... into my home

Γιάννης Βασταρδής / Giannis Vastardis

59χρονος Γκασάν από τη Συρία θα ήταν ευτυχισμένος αν έβοσκε ένα κοπάδι πρόβατα σε κάποιο ελληνικό βουνό. Η 16χρονη Ζαϊνάμπ από το Αφγανιστάν προσπαθεί να τελειώσει τις σπουδές της, είτε στην Ελλάδα είτε σε μια άλλη χώρα, και μετά να βρει τον δρόμο της ώστε να γίνει «χρήσιμη για όλο τον κόσμο». Ο Άμιν, μαθητής από το Ιράν, συγκινείται όταν ακούει τον «Αποχαιρετισμό» του Νίκου Ξυλούρη. Δεν καταλαβαίνει καλά τα λόγια, αλλά τα ηχοχρώματα και οι μελωδίες τού θυμίζουν το σπίτι του. Το «Face Forward... into my home» είναι το project που μας συστήνει ουσιαστικά τα πρόσωπα πίσω από τους ξερούς αριθμούς και τις γενικόλογες αναλύσεις για το θέμα των προσφύγων. Αρχικά, το «Face Forward... into my home» έγινε έκθεση κι έπειτα βιβλίο. Σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), στο πλαίσιο του προγράμματος ESTIA, που παρέχει στέγαση και οικονομική στήριξη σε χιλιάδες ανθρώπους που ζητούν άσυλο στην Ελλάδα. Η ιδέα-υλοποίηση ανήκει στον Γιάννη Βασταρδή και στη Μαρίνα Τσέκου. Τα φωτογραφικά πορτρέτα που παρουσιάζονται στις ιστορίες είναι του Γιάννη Βασταρδή.

Το πορτρέτο κάθε προσώπου έγινε αφού είχε προηγηθεί η εξιστόρηση των βιωμάτων του. Οι ιστορίες αποκαλύπτουν το ανθρώπινο πρόσωπο του προσφυγικού ζητήματος. Είναι ιστορίες ανθρώπων που αναγκάστηκαν να αφήσουν την πατρίδα τους και προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους στην Ελλάδα. Ιστορίες που βοηθούν ώστε να συνειδητοποιήσουμε ότι οι πρόσφυγες είναι άνθρωποι με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινές επιθυμίες, αγωνίες και όνειρα για το μέλλον. Ιστορίες που κάνουν κάθε πολιτιστική και πολιτισμική διαφορά να μοιάζει ανούσια, αφού στον πυρήνα μας είμαστε όλοι ίδιοι.

59-year-old Gassan from Syria would be content to live as a sheep herder on a Greek mountain. Zainab, a 16-year-old from Afghanistan is trying to complete her studies either in Greece or another country in order to move on and become «useful to the world». Amin, a student from Iran, listens to the song 'Farewell' by Nikos Xylouris' and even though he doesn't understand the words, he is moved by the sounds and melodies because they remind him of home. «Face Forward... into my home» is a project that shows us that the refugee issue is comprised of people and not just numbers and statistics. Initially, «Face Forward ... into my home» started as an exhibit and subsequently became a book.

Designed and implemented by the National Museum of Contemporary Art (EMST) in collaboration with the (UNHCR), a UN Refugee Agency as part of the ESTIA program, which provides accommodation and financial support to thousands of refugees in Greece. The concept was initiated by Ioannis Vastardis and Marina Tsekou while Vastardis presents the photographic portraits of these stories.

The portrait of each person was created upon documenting their experiences. These descriptions reveal the «human side» of the refugee issue by narrating the stories of people who have been forced to leave their homeland and are trying to rebuild their lives in Greece. These stories can help us realize that refugees are people with whom we share common desires, anxieties and dreams for the future, stories that make every cultural difference meaningless, since we are essentially all the same.